

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/159/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120232353
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6120232353.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému : P. X., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. X. XX, XXX XX K., o zaplatenie 49,47 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty vo výške 113,10 eur, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 31.01.2020 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“) v ktorom žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 138,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 88,80 eur od 14.03.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 41,35 eur od 07.04.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 8,12 eur od 06.05.2017 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 113,10 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. zmluvu o poskytovaní verejných služieb v znení Dodatku na základe ktorej bol žalovanému aktivovaný program služieb s tým, že dohodnuté bolo pravidelné splácanie ceny za poskytovanie verejných služieb podľa Cenníka. Tvrdil, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. cenu poskytnutých služieb vyúčtovala žalovanému faktúrami, ktoré žalovaný neuhradil, a hoci bol touto spoločnosťou opakovane vyzvaný k ich úhrade, k ich úhrade doposiaľ nedošlo. Ďalej žalobca uviedol už len to, že nakoľko je žalovaný v omeškaní, uplatňuje si zákonný úrok z omeškania, citoval ust. § 369 ods.1 a 2 Obchodného zákonníka, tiež § 369c ods.1 tohto zákona a § 1 ods.1 Nariadenia vlády SR č.21/2013. cit. V závere uviedol, cit.“ V prípade, ak si žalobca uplatňuje zmluvnú pokutu, tak je vypočítaná nasledovne : zmluvná pokuta (ZP) = základ ZP - (počet dní uplynutých z doby viazanosti/celkový počet dní viazanosti x základ ZP). Dohodnutá zmluvná pokuta nie je neprimerane vyšším zabezpečením oproti výške zabezpečenej povinnosti v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute, a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods.4 písm. s) Občianskeho zákonníka“. Vo vzťahu k svojej aktívnej vecnej legitímácii uviedol to, že dňa 04.07.2018 došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na žalobcu s tým, že v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok je žalovaný uvedený pod referenčným číslom 2688327402.

3. Prílohami k návrhu na vydanie platobného rozkazu podľa zoznamu uvedeného žalobcom (čl. 9 spisu) mali byť 1./ Zmluva o poskytovaní verejných služieb / Dohoda o zmene v osobe účastníka zmluvy

o poskytovaní verejných služieb / Žiadosť o prenos čísla v mobilnej sieti, 2./ Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, 3./ Žiadosť o zmenu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, 4./ Žiadosť o ukončenie zmluvy o poskytovaní verejných služieb, 5./ Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, 6./ Všeobecné podmienky, 7./ Osobitné podmienky, 8./ Cenník, 9./ Faktúry, 10./ Výzva na zaplatenie - predžalobná výzva, 11./ Oznámenie o postúpení pohľadávky, 12./ Základná úroková sadzba ECB, 13./ Plnomocenstvo, 14. / Osvedčenie o registrácii DPH.

4. Z obsahu spisu vyplýva, že z uvedených príloh žalobcom k návrhu (žalobe) pripojené boli len faktúry, Základné úrokové sadzby ECB, Osvedčenie o registrácii DPH, Oznámenie o postúpení pohľadávky, Plnomocenstvo, Predžalobná výzva zo dňa 13.12.2019 s poštovým podacím hárkom zo dňa 18.12.2019, Zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.02.2017 a Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s..

5. Po výzve upomínacieho súdu na predloženie faktúry zo dňa 07.03.2017, V. znejúcej na sumu 88,80 eur s lehotou splatnosti do 13.03.2017 a tiež dodatku k zmluve na ktoré sa žalobca v žalobe odvolával žalobca oznámil, že čo do istiny vo výške 88,80 eur s príslušenstvom, ktorá nie je preukázaná faktúrou V. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.03.2017 berie žalobu späť a pokiaľ ide o Dodatok, ten je podľa žalobcu pre posúdenie nároku irelevantný, lebo zmluvná pokuta tu bola upravená priamo v bode 2 Zmluvy o poskytovaní verejných služieb. V zmysle § 8 ods.1 veta druhá zákona o upomínacom konaní tak platí, že v časti o zaplatenie sumy 88,80 eur a úroku z omeškania z tejto sumy vzal žalobca návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 21.07.2020 vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a nakoľko žalobca po výzve súdu navrhol v súlade s § 10 zákona o upomínacom konaní pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 10 ods.3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu a nedoručený platobný rozkaz sa zo zákona (§ 10 ods.3 zák. o upomínacom konaní) zrušil. Na tunajšom súde konanie je vedené pod spisovou značkou 10Csp/159/2020.

6. Žalovaný, ktorý je k trvalému pobytu prihlásený na adrese X. XX, K. sa k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt doručovaná bola v súlade s § 116 ods.2 CSP oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadril.

7. Výzvou zo dňa 26.05.2021 súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení vo vzťahu k jeho aktívnej vecnej legitímácii vzhľadom na ust. § 43 ods.13 zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, teda aby uviedol či a kedy bol žalovaný podnikom písomne vyzvaný na plnenie a nech označí alebo predloží dôkazy na preukázanie tejto výzvy a jej doručovania žalovanému. Súčasne ho vyzval na predloženie Zmluvy o postúpení pohľadávky, na ktorú sa v žalobe odvoláva.

8. Na uvedené žalobca reagoval písomne tak, že na výzvu súdu predkladá poslednú výzvu na úhradu pohľadávky spolu s časťou hromadného podacieho hárku týkajúceho sa žalovaného, ktorou právny predchodca vyzval žalovaného v súlade s § 43 ods.13 zák.351/2011 Z.z. na splnenie peňažného záväzku voči podniku a keďže žalovaný dlžnú sumu neuhradil, právny predchodca žalobcu po uplynutí viac ako 90 dní Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku žalobcovi. Tvrdil, že na postúpenie pohľadávky boli splnené všetky zákonné podmienky, preto trvá na žalobe a že predkladá aj Zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s relevantnou časťou prílohy, v ktorej je žalovaný uvedený pod ref.č.XXXXXXXXXX.

9. K uvedenému oznámeniu žalobca pripojil Poslednú výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 11.03.2019 s poštovým podacím hárkom zo dňa 11.03.2019, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 29.07.2019 uzavretú medzi postupcom Slovak Telekom, a.s. a postupníkom BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. spolu s časťou jej prílohy č.1- Zoznamom postupovaných pohľadávok.

10. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávaný spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13.08.2021, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 06.08.2021 a súčasne na webovej stránke

súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

11. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, pričom po vykonanom dokazovaní žalobu mal za nedôvodnú v celom rozsahu a preto ju zamietol.

12. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, neunesenie dôkazného bremena žalobcom v tejto časti. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, uvedenou otázkou sa súd musel zaoberať ex offo, nakoľko uplatňovaná bola pohľadávka zo záväzkového vzťahu, ktorý mal byť žalovaným uzavretý s telekomunikačným podnikom, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., pričom nemožno opomenúť, že priamo zákon o elektronických komunikáciách nad rámec všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku upravuje osobitné zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku, ktorých splnenie tu žalobca nesúci dôkazné bremeno nepreukázal.

13. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku v § 43 ods.13 zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách a skutočnosť, že skúmaním aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd musí zaoberať vždy, a to ex offo, teda aj bez námietok či vyjadrenia žalovanej strany je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu telekomunikačným podnikom preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky už pri podaní žaloby. Teda už pri podaní žaloby žalobca bol povinný a mal označiť a pripojiť všetky dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Súd napriek uvedenému žalobcovi poskytol dodatočný priestor a možnosť doplniť rozhodujúce skutočnosti a skutkové tvrdenia v tejto časti a označiť a predložiť dôkazy, teda uniesť dôkazné bremeno keď žalobcu dňa 26.05.2021 výslovne vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení vo vzťahu k jeho aktívnej vecnej legitímácii vzhľadom na ust. § 43 ods.13 zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, teda aby uviedol či a kedy bol žalovaný podnikom písomne vyzvaný na plnenie a nech označí alebo predloží dôkazy na preukázanie tejto výzvy a jej doručovania žalovanému.

14. Na uvedené žalobca reagoval tvrdením, že predkladá poslednú výzvu na úhradu s podacím hárkom a tiež zmluvu o postúpení pohľadávok, avšak k tomu treba už na tomto mieste uviesť, že listinami, ktoré k tomuto svojmu podaniu pripojil vôbec nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Keďže žalobca v žalobe tvrdil, že pohľadávka bola mu postúpená dňa 04.07.2018 a posledná výzva na zaplatenie pohľadávky ktorú súdu predložil je až zo dňa 11.03.2019, už z toho je zrejmé, že nemôže preukazovať zákonné podmienky postupiteľnosti tu vymáhanej pohľadávky, najmä však touto výzvou žalovaný vyzývaný bol k úhrade úplne iných faktúr, ako sú tie ktoré sú predmetom konania, keďže vyzvaný bol k úhrade faktúr číslo XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a tu žalobca domáhal sa zaplatenia pohľadávky z faktúr číslo XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX T. XXXXXXXXXXXX. Navyše v zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 29.07.2019 ktorú predložil je ako postupník uvedená obchodná spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO.36 432 105 a nie žalobca, teda v žiadnom prípade táto zmluva a jej príloha nepreukazujú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a nadobudnutie tu tvrdenej pohľadávky dňa 04.07.2018 ako to žalobca tvrdil v žalobe. Žiadnu inú výzvu podniku žalobca netvrdil a do vyhlásenia rozsudku nepredložil.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že subjektom s ktorým mal žalovaný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej mala podľa tvrdení žalobcu vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale telekomunikačný podnik- obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému bola mu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, a to ex offo, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie (k tomu podporne pozri napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.21Co/83/2017 alebo 18Co/101/2017 z ktorých cit.“ Súd prvej inštancie správne preskúmaval vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo

pasívnu (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný excés v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru.- (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014.“

16. Podľa názoru súdu nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému, či čo i len jej časti na žalobcu, čo bol dôvod, pre ktorý súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Bolo na žalobcovi ako tvrdenému postupníkovi pohľadávky (žalobca bol navyše zastúpený advokátom) aby predložil dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo sa nestalo. Žalobca tu uplatnené nároky vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi Podnikom - Slovak Telekom, a.s. a žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená je v osobitnom zákone č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom svojím charakterom ide o zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Niet tak pochyb, že medzi žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. jednalo sa o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah.

17. Ako uvádza sama zmluva, táto uzavretá bola podľa zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom spoločnosť Slovak Telekom, a.s. označená je v nej ako „Podnik“, ktorým sa podľa § 5 ods.1 uvedeného zákona rozumie každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20200909>> s tým, že poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním. Žalovaný v zmluve označený bol ako účastník, ktorým sa podľa § 5 ods.4 uvedeného zákona rozumie koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

18. V § 43 zákona č.351/2011 Z.z. označenom ako „práva a povinnosti podniku a užívateľa“ je obsiahnutý odsek 13, podľa ktorého (bolo tomu tak aj v čase, keď mala byť uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, teda ku dňu 04.07.2018) ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

19. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky telekomunikačného podniku obsiahnutá v zákone č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách je teda osobitnou úpravou (lex specialis) vo vzťahu k všeobecnej úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o podobnú situáciu a právnu úpravu, ako v prípade postúpenia bankových pohľadávok, kde § 92 ods.8 Zákona o bankách veľmi podobne normuje zákonné podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky. Ustanovenie § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách predstavuje teda k ustanoveniu § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky osobitné zákonné ustanovenie (lex specialis), ktorého cieľom ratio legis je sprísnenie postúpenia pohľadávky podniku a vytvorenie priestoru na strane spotrebiteľa zabrániť postúpeniu pohľadávky. Porušenie týchto zákonných pravidiel spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre rozpor so zákonom.

20. Vzhľadom na uvedené nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o elektronických komunikáciách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z telekomunikačných podnikov na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky podniku tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách, teda podnik môže svoju pohľadávku postúpiť až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku, a ak účastník je napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči Podniku.

21. Podľa § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 04.07.2018 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Súd je toho názoru, že postúpenie pohľadávky Podniku, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Ako už súd uviedol, ide o analogickú úpravu, ako je úprava § 92 ods.8 zákona o bankách vo vzťahu ku ktorej Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutí zo dňa 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 už uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods.8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

23. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky telekomunikačného podniku v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Vzhľadom na uvedené je pritom podľa názoru súdu neprípustné, aby v spotrebiteľskom vzťahu aj vzhľadom na vnútroštátnu normatívnu právnu úpravu ochrany spotrebiteľa (okrem iného pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, § 53 ods.1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka) ako aj európsky systém ochrany spotrebiteľov boli tieto záväzné pravidlá a zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podniku akokoľvek obchádzané, napríklad prostredníctvom podnikmi predformulovaných zmluvných ustanovení vrátane Všeobecných podmienok, ktoré by im umožňovali aby ich pohľadávky, ktoré majú voči účastníkom postupovali na iné subjekty (postupníkov) v rozpore so zákonnými pravidlami podľa ust. § 43 ods.13 uvedeného osobitného zákona.

24. S poukazom na vyššie uvedené v danom prípade dôvodom, pre ktorý žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené je to, že žalobca vôbec nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku v zmysle vyššie citovaného § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách ani platné postúpenie žalovanej pohľadávky na neho.

25. Žalobca nepredložil dôkaz, že bol dodržaný daný zákonný postup, a že teda postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva podniku po ktorej účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Na splnenie dôkaznej povinnosti a unesenie dôkazného bremena žalobcu v tomto smere bolo potrebné predložiť písomnú výzvu podniku s dôkazom o jej doručení, či aspoň odoslani žalovanému viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, čo sa nestalo. Žalobca žiadnu takú výzvu súdu do vyhlásenia rozsudku nepredložil. Ním predložená výzva podniku zo dňa 11.03.2019 týka sa inej pohľadávky a predžalobná výzva zo dňa 13.12.2019, ktorú predložil je až z času po postúpení pohľadávky a navyše nerobil ju podnik ale už žalobca. Žalobca napriek výzve súdu nepredložil ani samotnú Zmluvu o postúpení pohľadávok, na ktorú sa v žalobe odvolával, keďže ním predložená Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 29.07.2019 týka sa iného postupníka, spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. Žalobca predložil len oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.08.2018 (bez dôkazu o doručovaní žalovanému) a faktúry.

26. Za výzvu podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách v žiadnom prípade nemožno považovať samotné faktúry (odhliadnuc od toho, že ani ich doručenie účastníkovi nebolo preukázané), vystavením ktorých si Podnik plnil inú zákonnú povinnosť, a to podľa § 43 ods.12 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách, keďže podľa tohto zákonného ustanovenia účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

27. Faktúra nemôže byť výzvou podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách logicky už preto, že ak zákon v jednom ustanovení (§ 43 ods.12) osobitne uložil povinnosť podniku predložiť účastníkovi vždy faktúru, aby vôbec mal nárok na zaplatenie ceny služieb a následne v hneď nasledujúcom ustanovení (§ 43 ods.13) povinnosť samostatnej písomnej výzvy pred postúpením, tak je zjavné, že musí to byť iná, osobitná, samostatná výzva, nie faktúra, ktorá sa má účastníkovi prekladať

vždy, lebo inak by úprava v § 43 ods.13 nemala žiaden zmysel a bola by zbytočná. Len na dôvažok, bez ohľadu na to, že faktúra je len účtovným dokladom a nie je výzvou podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách súd uvádza, že ak tu v zmluve o poskytovaní verejných služieb (viď jej prvú stranu časť Spôsob fakturácie) bolo dohodnuté faktúrovanie papierovou faktúrou zasielanou poštou, nemalo by byť pre žalobcu, resp. telekomunikačný podnik žiadnym problémom predložiť dôkazy a doručenie faktúry žalovanému (aj vzhľadom napr. na § 45 ods.2 zákona o elektronických komunikáciách ktorý v súvislosti s reklamačnou lehotou faktúry hovorí, že nemôže byť kratšia ako 30 dní odo dňa doručenia faktúry), teda priamo zákon predpokladá povinnosť podniku vedieť preukázať doručenie faktúry. Bez preukázania doručenia faktúry žalovanému totiž potom vzhľadom na § 43 ods.12 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách, podľa ktorého účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry nie je preukázaný ani samotný vznik povinnosti žalovaného ako účastníka platiť cenu služby podniku ešte pred postúpením pohľadávky, čím nemôže byť splnená ani podmienka § 43 ods.13 tohto zákona v podobe splatnosti postupovanej pohľadávky a omeškania s jej zaplatením.

28. Žalobca predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 20.08.2018, ktoré súdu predložil bez dôkazu o jeho doručovaní žalovanému. K uvedenému súd uvádza, že je mu dobre známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ob0/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Avšak toto rozhodnutie je tu nepoužiteľné, lebo týkalo sa postúpenia pohľadávky pri zmluve o dielo v obchodnom záväzkovom vzťahu a nie postúpenia pohľadávky telekomunikačného podniku v spotrebiteľskom vzťahu v nadväznosti na posudzovanie dodržania zákonných podmienok § 43 ods.13 zák. o elektronických komunikáciách.

29. Koniec koncov, rovnaký názor k uvedenej otázke zaujal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn.1Cdo/147/2017 v ktorom vo vzťahu k uvedenému judikátu uviedol, že jeho závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Podľa Najvyššieho súdu uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

30. Ani prípadné neplnenie povinnosti účastníka platiť cenu telekomunikačných služieb nič nemení na tom, že súd musel z úradnej povinnosti prihliadnuť na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani prípadná, čo by i nesporná existencia dlhu dlžníka nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi - spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zákona o elektronických komunikáciách tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti dlžníka, keďže dlžník na neplatnosti postúpenia pohľadávky žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil. Navyše nepreukázanie aktívnej vecnej legitimácie žalobcom nemá žiaden súvis a vplyv na to, či existuje (a trvá) alebo neexistuje záväzok z pôvodnej zmluvy, keďže postúpenie pohľadávky týka sa len zmeny v osobe veriteľa a nie pohľadávky ako takej.

31. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov (nepreukázanie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, neunesenie dôkazného bremena v tejto časti) súd o žalobe žalobcu rozhodol tak, že ju zamietol.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.